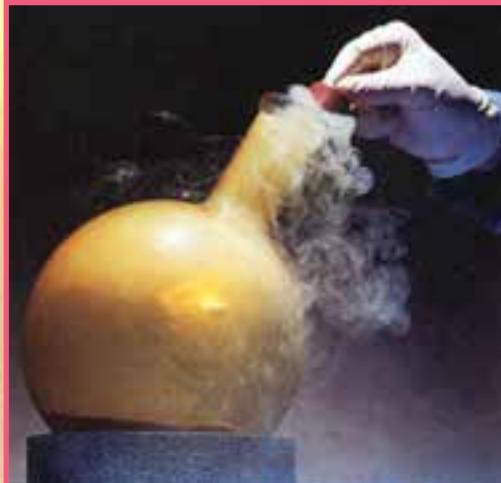

بخش اول

ماده و تغییرات آن

سال هاست که انسان با تفکر در طبیعت و مشاهده‌ی پدیده‌های بسیار، همواره تلاش کرده است که پرده از اسرار آفرینش بردارد و به اصل هستی پی ببرد. بشر تا به امروز با پرواز به اوج آسمان و ورود به فضای و کشف ناشناخته‌ها از یک سو و ورود به دنیای اتم‌ها و مولکول‌ها از سوی دیگر، تلاش کرده تا پاسخ‌گوی ذهن کنجدکاو خود باشد. در این بخش به دنیای اتم‌ها پا می‌گذاریم و با ورود به درون اتم، با ساختار پیچیده‌ی آن آشنا می‌شویم. این آشنایی ما را در درک بیتر ویژگی‌ها و رفتار مواد سازنده‌ی پیرامون یاری خواهد داد.

درون اتم

در سال‌های پیش با ساختار ذره‌ای ماده آشنا شدید و آموختید که ذره‌های سازنده‌ی مواد اتم یا مولکول هستند. هم چنین عنصر و ترکیب را شناختید و آموختید که از ۱۰۹ عنصر شناخته شده تنها ۹۱ عنصر در طبیعت یافت می‌شود، در حالی که میلیون‌ها ترکیب شیمیایی گوناگون از به هم پیوستن اتم این عنصرها به وجود می‌آید. حتماً به یاد دارید که دموکریت (فیلسوف یونانی) و دالتون (دانشمند انگلیسی) بر این باور بودند که اتم تجزیه‌ناپذیر است. به عبارت دیگر، نمی‌توان آن را به ذره‌های کوچک‌تر تجزیه کرد. در واقع، با اتم دالتون یا به عبارت دیگر، با تصویری از اتم که دالتون از تفسیر مشاهده‌های خود به دست آورده بود، آشنا شدید. اما آیا واقعاً اتم همان کره‌ی توپری است که دالتون می‌گفت؟ شما چه فکر می‌کنید؟ تصور کنید یک اتم آهن تا اندازه‌ای بزرگ شود که بتوان آن را به آسانی دید. در این صورت، به نظر شما اتم آهن چه شکلی خواهد داشت؟ تفاوت آن با یک اتم مس چه خواهد بود؟ با ما همراه شوید تا در این فصل به تصویر کامل‌تری از یک اتم دست یابید.

مدل‌های گوناگونی برای اتم

به یاد دارید که دموکریت برای اتم‌ها شکل‌های گوناگونی تصور می‌کرد، درحالی که دالتون اتم‌ها را ذره‌هایی کروی می‌دانست. این که دموکریت و دالتون چگونه به این نتیجه رسیدند، پرسشی است که یافتن پاسخ آن ما را در درک بهتر پدیده‌های طبیعی پیش‌تر یاری خواهد کرد. برای پاسخ به این پرسش، آزمایش زیر را انجام دهید.

آزمایش کنید

یکی از جسم‌های صفحه‌ی بعد را درون یک جعبه‌ی کفس قرار دهید و در آن را بیندید. به گروه‌های چهار یا پنج نفری تقسیم شوید. از دو یا سه نفر از اعضای گروه خود بخواهید بدون بازکردن در جعبه، جسم درون جعبه را شناسایی کنند. به عبارت دیگر، درباره‌ی شکل و جنس جسمی که در جعبه قرار دارد حدسه‌هایی بزنند یا تصویری از آن را رسم کنند. سپس نتیجه‌ی به دست آمده توسط هر عضو گروه را یادداشت کنید و در پایان آزمایش، درباره‌ی آن‌ها

به گفت و گو بپردازید. آیا می توانید بدون باز کردن در جعبه، جسمی را که درون آن قرار دارد، شناسایی کنید؟ چگونه؟

اتم آن قدر کوچک است که نمی توان آن را دید اما مانند جسمی که درون جعبه است و دیده نمی شود، می توان با بررسی رفتاری که از خود نشان می دهد، در مورد شکل و ویژگی های آن حدس هایی زد. اما این حدس ها تا چه اندازه درست خواهد بود؟ پاسخ به این پرسش، کمی دشوار به نظر می رسد. تنها می توان گفت که هرچه شکل و ویژگی های پیشنهادی، شمار بیشتری از ویژگی های یک اتم را توجیه کند، آن حدس دقیق تر و درست تر است.

دانشمندان بسیاری پس از دالتون نیز برای یافتن اطلاعات بیشتری از ساختار اتم به همین طریق عمل کردند و با مطالعه دقيق رفتار مواد و اجرای آزمایش های بسیاری روی آن ها، تصویر درست تری از ساختار اتم به دست آورده اند.

جوزف تامسون، دانشمند انگلیسی، دیدگاه دالتون مبنی بر کروی شکل بودن اتم را پذیرفت اما برخلاف او که اتم را مانند یک ساقمه فلزی، کره ای توپر و سفت و بدون ساختار درونی تصور می کرد، تامسون درباره ساختار اتم نظر دیگری داشت:

آزمایش های من ثابت می کند که در مواد، ذرهایی با بار الکتریکی منفی وجود دارد؛ ذرهایی که الکترون نامیده شده اند. چون همهی مواد خنثی هستند، پس باید ذرهای سازندهی ماده نیز خنثی باشد. اگر الکترون های موجود در ماده را به اتم ها نسبت دهیم در این صورت باید در ساختار اتم علاوه بر بار منفی به همان اندازه بار مثبت نیز موجود باشد. اما، چگونه بارهای الکترون ها مانند کشمش های درون یک کیک کشمکشی در میان خمیری از بار مثبت پراکنده شده اند. آیا می توانید تصویر ذهنی من از اتم را بارسم یک شکل یا ساختن یک مدل نشان دهید؟

بیش تر بدانید

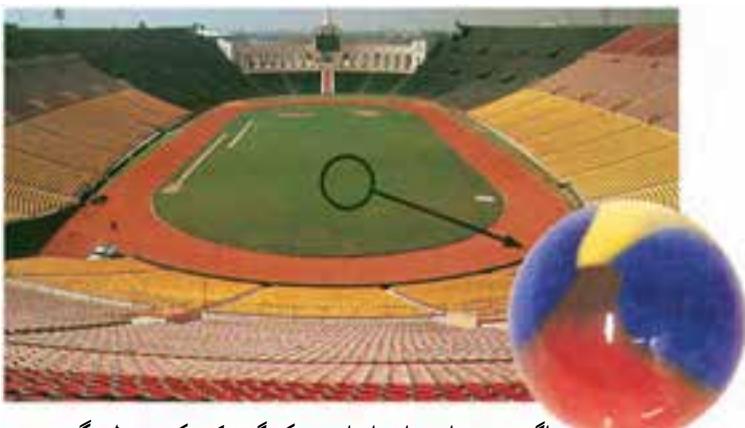
تامسون برای معرفی تصویر ذهنی خود از اتم، از شبیه کردن اتم به کیک کشمکشی یا در واقع جسمی که برای همهی ما آشناست، استفاده کرد. چنین شبیه یابی هایی بسیار متداول است و ما را در درک مفاهیم علمی یاری می دهد. معمولاً برای معرفی ساختار و ویژگی های جسم های بسیار کوچک (مانند اتم، سلول و ...)، جسم های بسیار بزرگ (مانند سیاره ها، ستارگان و ...) و جسم هایی که به طور مستقیم قابل دیدن نیستند (مانند اندام های درون بدن و ...)، طرح ها یا ساختار هایی پیشنهاد می شود. به کمک این طرح ها یا ساختار ها می توان رفتار و ویژگی های هر یک از جسم های یاد شده را به آسانی بررسی و درک کرد. این طرح ها یا ساختار های مشابه را مدل می نامند. کیک کشمکشی در واقع مدلی بود که تامسون برای درک ساختار درونی اتم پیشنهاد کرد.

چهارده سال پس از تامسون، یعنی در سال ۱۹۱۱ میلادی، ارنست رادرفورد دانشمند نیوزلندی در درستی مدل تامسون برای اتم تردید کرد. وی پس از آزمایش های بسیار ساختار دیگری برای اتم پیشنهاد کرد و مدل تازه ای برای آن ارائه داد.

نتایج آزمایش های من ثابت می کند که اتم باید ویژگی های زیر را داشته باشد.

- * یک هسته کوچک که تقریباً همهی جرم اتم در آن متمرکز شده است.
- * هسته اتم دارای بار الکتریکی مثبت است.
- * حجم هسته اتم در مقایسه با حجم اتم بسیار کوچک است، زیرا بیش تر حجم اتم را فضای خالی تشکیل می دهد.
- * هسته اتم به وسیله الکترون ها محاصره شده است.
- آیا می توانید تصویر ذهنی من از اتم را با رسم یک شکل یا ساختن یک مدل نشان دهید؟

اگر هسته اتم را به اندازه یک گوی کوچک در نظر بگیرید، در این صورت یک اتم به اندازه یک استادیوم فوتبال خواهد بود.

رادرفورد در مدل خود، بار مثبت هسته‌ی اتم را به ذره‌هایی به نام پروتون نسبت داد. بار الکتریکی پروتون به اندازه‌ی بار الکترون است. درحالی که اندازه‌گیری‌ها نشان داده است که جرم پروتون حدود دو هزار بار بیشتر از جرم یک الکtron است.

مقایسه کنید

مدل اتمی تامسون و مدل اتمی رادرفورد چه شباهت‌ها و چه تفاوت‌هایی با یک‌دیگر دارند؟

دو سال پس از رادرفورد یعنی در سال ۱۹۱۳ میلادی، نیلزبور، دانشمند دانمارکی، مدل اتمی رادرفورد را برای توجیه برخی از ویژگی‌های اتم نارسا دانست و از این رو مدل دیگری برای اتم پیشنهاد کرد.

از آنجاکه انتظار می‌رود در مدل اتمی رادرفورد الکترون‌ها روی هسته سقوط کنند (چرا؟)، به نظر من مانند منظومه‌ی خورشیدی که خورشید در مرکز آن قرار دارد و سیاره‌ها روی مدارهایی به دور آن می‌چرخد، در اتم نیز هسته در مرکز قرار دارد و الکترون‌ها روی مدارهایی دایره‌ای شکل، به دور هسته پیوسته در حال گردش هستند.

مقایسه کنید

مدل اتمی رادرفورد و مدل اتمی بور چه شباهت‌ها و چه تفاوت‌هایی با یک‌دیگر دارند؟

بیش تر بدانید

امروزه مدل دیگری برای اتم پذیرفته شده است که آن را مدل لایه‌ای نامیده‌اند. در این مدل نیز مانند مدل بور هسته که عمدی جرم اتم را تشکیل می‌دهد در مرکز اتم قرار دارد و الکترون‌ها با انرژی‌های مختلف به دور هسته در حال گردش هستند. با این تفاوت که در این مدل الکترون‌ها به شکل ابری که ابرالکترونی نامیده شده است در اطراف هسته اتم و در فضای بسیار بزرگی که قطر آن $10,000$ برابر قطر هسته اتم است در حرکتند. شاید در این مدل بتوان الکترون‌هارا مانند زنبورهای عسلی تصور کرد که پیوسته پیرامون کندوی خود و در فواصل گوناگون در حال پروازند. زنبورهایی که با سرعت بسیار زیاد در حرکتند و نمی‌توان جای آن‌ها را به طور دقیق معین کرد.

مدل لایه‌ای اتم. در این مدل الکترون‌ها در لایه‌هایی با انرژی معین حضور دارند.

مدل اتمی بور. در این مدل الکترون‌ها در مدارهایی با انرژی معین حرکت می‌کنند.

اگرچه امروزه مدل درست‌تر و پیچیده‌تری جای گزین مدل بور شده است ولی به علت دشواری نمایش اتم به کمک مدل امروزی، همچنان برای نمایش اتم‌ها از مدل بور استفاده می‌شود. گفتنی است مدل بور علی‌رغم نارسا بودن اطلاعات سودمندی درباره‌ی ساختار هر اتم در اختیار ما می‌گذارد. ما هم در این فصل از مدل بور برای نشان دادن اتم‌ها استفاده کرده‌ایم.

دیگر ذره‌های سازنده‌ی اتم

جیمز چادویک، دانشمند انگلیسی، ۲۰ سال پس از بور کشف کرد که در هسته اتم علاوه بر بروتون، ذره‌ی دیگری نیز وجود دارد. او این ذره را که جرم آن تقریباً با جرم بروتون برابر است و بار الکتریکی ندارد، نوترون نامید. به این ترتیب، وجود سه ذره در ساختار اتم ثابت شد.

نام ذره	بار الکتریکی نسبی	جرم نسبی (نسبت به جرم الکترون)	جای ذره
بروتون	+1	1.67×10^{-27} کیلوگرم	درون هسته
نوترون	0	1.67×10^{-27} کیلوگرم	درون هسته
الکترون	-1	9.11×10^{-31} کیلوگرم	اطراف هسته

بیش تر بدانید

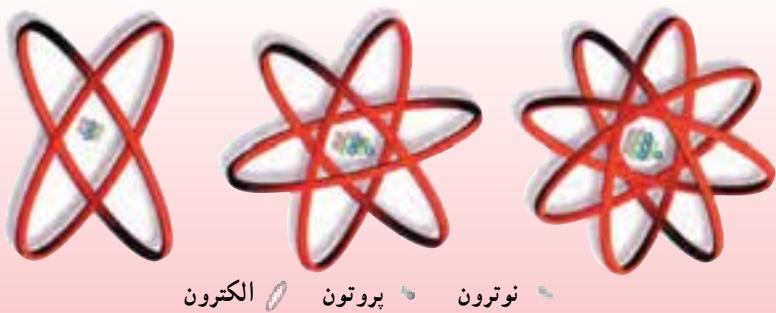

پروتون ها که ذره هایی با بار الکتریکی مثبت هستند یک دیگر را به شدت دفع می کنند، اما علی‌رغم وجود چنین دافعه‌ای، در فضای بسیار کوچک هسته در کنار هم قرار گرفته‌اند. داشتن دان معقدند که نوترون ها در ایجاد یک نیروی جاذبه‌ای قوی برای کنار هم نگاهداشتن پروتون ها در هسته اتم، نقش مهمی دارند. به این نیروی بسیار قوی که امکان تشکیل هسته اتم را فراهم آورده است، نیروی قوی هسته‌ای می‌گویند. هنگامی که هسته‌ی یک اتم می‌شکند یا تلاشی می‌یابد انرژی بسیار زیادی آزاد می‌شود. به این انرژی آزاد شده

انرژی هسته‌ای می‌گویند. نیروگاه هسته‌ای مکانی است که در آن جا با متلاشی کردن کنترل شده هسته‌ی برحی اتم‌ها، انسان‌ها تو انسنه‌اند مقداری از انرژی مورد نیاز زندگی امروزی خود را تأمین کنند. گفتنی است که تولید بمب‌های هسته‌ای نظیر بم‌هایی که انفجار آن‌ها در هیروشیما و ناکازاکی باعث نابودی صدها هزار تن از مردم غیرنظمی ژاپن شد، یکی از کاربردهای غیراخلاقی انرژی هسته‌ای در زندگی بشر به شمار می‌آید.

فکر کنید

مدل بور برای سه اتم مختلف در زیر نشان داده شده است.

نوترون پروتون الکترون

- ۱— تعداد الکترون‌ها، پروتون‌ها و نوترون‌ها را در هر اتم مشخص کنید.
- ۲— به مجموع تعداد پروتون‌های یک اتم، عدد اتمی آن اتم می‌گویند. عدد اتمی هر اتم را مشخص کنید.
- ۳— به مجموع تعداد پروتون‌ها و نوترون‌های موجود در یک اتم عدد جرمی گفته می‌شود. در هر مورد، عدد جرمی اتم را معلوم کنید.
- ۴— کدام اتم سنگین‌تر است؟ چرا؟ (از جرم ناچیز الکترون‌ها چشم پوشی کنید.)

رسم کنید

مدل بور را برای اتم نیتروژن با عدد اتمی ۷ و عدد جرمی ۱۴ رسم کنید.

همان طور که می‌دانید تا به حال ${}^{10}_9\text{O}$ عنصر شناخته شده است. اتم‌های سازنده‌ی هر یک از این عناصرها، عدد اتمی ویژه‌ی خود را دارند؛ برای نمونه، اتم هیدروژن ساده‌ترین اتم شناخته شده است و تنها یک پروتون هسته‌ی آن را می‌سازد. عدد اتمی این اتم یک است. عنصر بعد از هیدروژن، هلیم است؛ این عنصر دو پروتون و دو نوترون در هسته‌ی خود دارد. بنابراین، عدد اتمی آن ۲ است. اگر عناصرهای شناخته شده را به ترتیب افزایش عدد اتمی آن‌ها، کنار هم قرار دهیم، جدولی به دست می‌آید که به آن جدول تناوبی عناصرها می‌گویند. در این جدول برای نمایش عناصرها از نمادهای ویژه‌ای استفاده می‌کنند که نمادهای شیمیایی نامیده می‌شوند. عدد اتمی و عدد جرمی، دو ویژگی مهم یک اتم به شمار می‌آید. این دو ویژگی را به صورت عددهایی در سمت چپ نماد شیمیایی عنصر می‌نویسند؛ برای مثال، اتم هلیم با دو پروتون (عدد اتمی : ۲) و دو نوترون (عدد جرمی : $2+2=4$) به صورت زیر نشان داده می‌شود.

نمادهای شیمیایی

همان گونه که گفتیم به حروفی که در هر خانه‌ی جدول تناوبی عناصرها می‌بینید نماد شیمیایی می‌گویند. برای نمایش هر عنصر به جای نوشتن نام کامل آن از این نمادهای یک یا دو حرفی استفاده می‌شود. این نمادها بیشتر از نام لاتین عناصرها گرفته شده‌اند. برای مثال، هیدروژن را با حرف H نشان می‌دهند. H نخستین حرف از نام لاتین این عنصر یعنی Hydrogen است. هم‌چنان نیتروژن Nitrogen را با حرف N نشان می‌دهند. این حرف نیز نخستین حرف از نام لاتین این عنصر یعنی Nitrogen است. نام و نشانهای شیمیایی برخی عناصرها را در جدول زیر می‌بینید.

نمادهای شیمیایی	نام لاتین	نماد عنصر	نام لاتین	نماد شیمیایی	نام عنصر
آلومینیم	Aluminium	Al	هالیم	Helium	He
فسفور	Phosphorus	P	کربن	Carbon	C
کلر	Chlorine	Cl*	اکسیژن	Oxygen	O
کلسیم	Calcium	Ca	فلوئور	Fluorine	F

* دومین حرف در نماد شیمیایی عناصرها ضرورتاً دومین حرف در نام لاتین آن‌ها نیست.

H	هیدروژن	1
Li	بلتیم	3
Be	بئریلیم	4

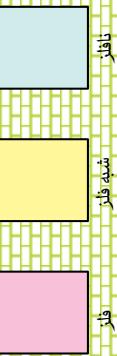
نمای عصر → → هیدروژن
→ شدید شیمیائی ← ← عادت‌انگیز

حالات فیزیکی در دمای اتفاق

	غاز	لایه	Mg	حمد
H	گاز	غاز	Br	Br
He	هليوم	هليوم	B	B

B	بُر	نتریوژن	N	اکسیژن	O	فلوئور	F	Ne
C	کربو	کربو	P	فسفور	S	کودکرد	کلر	Ar
Si	آلومینیم	آلومینیم	Al	سیلیسیم	Si	کلر	کلر	Kr
Ge	زئولینیم	زئولینیم	As	ارسینیک	As	سلنیم	سیلیزیم	Br
Se	زئولینیم	زئولینیم	Te	تلوریم	Te	فلوچ	فلوچ	Xe
Ge	کالیم	کالیم	Sn	کلور	Sn	کلور	کلور	Rn
As	دروج	دروج	In	اندیم	In	اندیم	اندیم	Lr
Cd	کادمیم	کادمیم	Pd	پالادیم	Pd	پالادیم	پالادیم	Lu
Ag	فُرُز	فُرُز	Au	پالادیت	Au	پالادیت	پالادیت	Os
Hg	جیبور	جیبور	Pt	پالادیت	Pt	پالادیت	پالادیت	Fr
Tl	تللیم	تللیم	Pb	سبز	Pb	سبز	سبز	Fr
Bi	پیسوموت	پیسوموت	Po	پیسوموت	Po	پیسوموت	پیسوموت	Fr
Po	پیسوموت	پیسوموت	At	اسیتابنیون	At	اسیتابنیون	اسیتابنیون	Fr
At	اسیتابنیون	اسیتابنیون						Fr

Ce	پر	ندر	Nd	پرم	Sm	Eu	Gd	Tb	Dy	Ho	Er	Tm	Yb	Lu
Pr	پر	پر	Nd	پر	پر	پر	پر	پر	پر	پر	پر	پر	پر	پر
Th	پا	پا	U	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا
Pa	پا	پا	U	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا
Am	پا	پا	Am	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا
Cf	پا	پا	Cf	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا
Bk	پا	پا	Bk	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا
Fm	پا	پا	Fm	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا
Md	پا	پا	Md	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا
No	پا	پا	No	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا
Lr	پا	پا	Lr	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا	پا

جدول تناوی عنصرها

همان‌گونه که در جدول صفحه‌ی پیش دیده می‌شود در نشانه‌ی شیمیایی دوحرفی فقط حرف نخست را بزرگ می‌نویسند؛ برای مثال، عنصر کلسیم را که با نشانه‌ی Ca نشان می‌دهند، نخستین حرف را به شکل C (حروف بزرگ) و دومین حرف را به صورت a (حروف کوچک) می‌نویسند.

مشاهده کنید

نام عنصرهای نشان‌داده شده در شکل‌های زیر را مشخص کنید.

Na

S

Ar

Cr

Cu

بیشتر بدانید

یاکوب برسیلیوس دانشمند معروف سوئی آزمایشگری بسیار توانا بود، زیرا طی ده سال با کم ترین وسایل و در فضایی بسیار کوچک بیش از دو هزار آزمایش انجام داد تا جرم‌های اتمی ۵۰۰ عنصر شناخته شده در زمان خود (حدود ۲۰۰ سال پیش) را اندازه‌گیری کند. عظمت کار وی هنگامی آشکار می‌شود که نتایج او را بانتایجی مقایسه کنید که با ابزارهای بسیار دقیقی اندازه‌گیری شده‌اند. او هم‌چنین در طول فعالیت‌های علمی خویش عنصرهای سریم و توریم که در ساختار توری گاز بدکار می‌رود و عنصرهای سیلیسیم و سلنیم را کشف کرد که امروزه در تولید سلاول‌های خورشیدی و وسایل الکترونیکی کاربرد دارند.

مهم ترین کار برسیلیوس معرفی نمادهایی ساده برای نمایش عنصرها و فرمول‌های شیمیایی بود. نمادهایی که هنوز هم به کار می‌روند.

مقایسه کنید

مدل بور برای سه اتم در رویه رو نشان داده شده است :

۱- این سه اتم چه شباهتی با یکدیگر دارند؟

۲- این اتم‌ها چه تفاوتی با یکدیگر دارند؟

۳- هر یک از این اتم‌ها به چه عنصری تعلق دارند؟

۴- عدد اتمی و عدد جرمی هر یک از آن‌ها را معین کنید.

۵- با کمک نماد شیمیایی عنصر یاد شده هر یک از این اتم‌ها را نمایش دهید.

۶- جای آن‌ها را در جدول تناوبی عنصرها مشخص کنید.

atom‌هایی که عدد اتمی یکسانی دارند ولی عدد جرمی آن‌ها با هم تفاوت می‌کند، در یک خانه از جدول تناوبی عنصرها قرار می‌گیرند. دانشمندان به چنین اتم‌هایی هم مکان یا ایزوتوپ می‌گویند. در واقع، ایزوتوپ‌ها تنها در تعداد نوترون‌ها با یکدیگر تفاوت دارند و این سبب می‌شود که جرم ایزوتوپ‌ها با هم متفاوت باشد. ایزوتوپ‌های یک عنصر خواص شیمیایی یکسانی دارند اما به علت تفاوت اندازی که در جرم آن‌ها وجود دارد، در برخی از خواص فیزیکی وابسته به جرم مانند چگالی، تفاوت‌های ناچیزی با یکدیگر دارند.

فکر کنید

ایزوتوپ	^{16}O	^{17}O	^{18}O
تعداد ایزوتوپ‌های موجود در میان صد هزار اتم اکسیژن	۹۹۷۶۳	۳۷	۲۰۰

برای اکسیژن سه ایزوتوپ در طبیعت یافت می‌شود. جدول رویه رو، این ایزوتوپ‌ها و فراوانی آن‌ها را در طبیعت نشان می‌دهد.

۱- عدددهای نوشته شده در سمت چپ - بالا و پایین نماد شیمیایی، چه معنایی دارند؟

۲- کدام ایزوتوپ اکسیژن از همه سبک‌تر است؟ چرا؟

۳- کدام ایزوتوپ اکسیژن در طبیعت به مقدار بیشتری یافت می‌شود؟

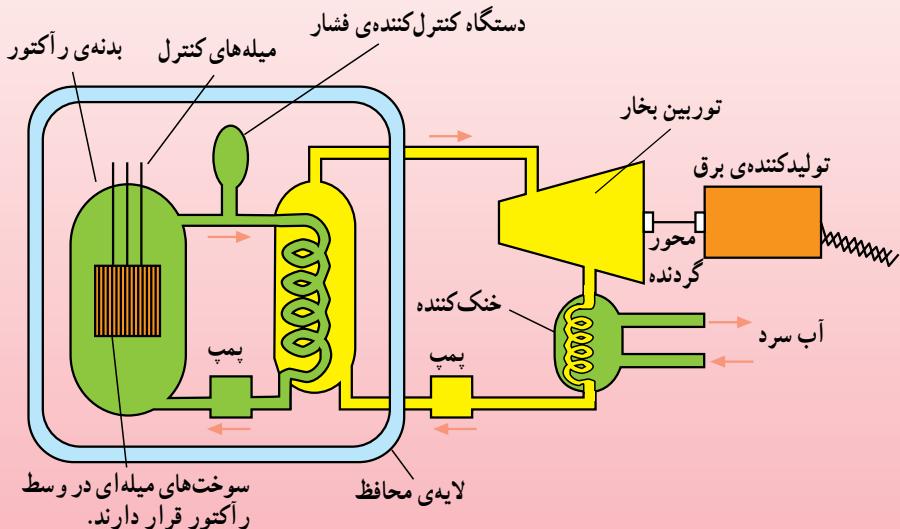
بیش تر بدانید

بیش تر ایزو توب هایی که در طبیعت یافت می شوند پایدارند. در واقع تعداد پروتون ها و نوترон های هسته ای اتم های آن ها با گذشت زمان تغییر نمی کند. این در حالی است که برخی ایزو توب ها هسته هایی ناپایدار دارند به این معنا که تعداد پروتون ها و نوترون های هسته ای آن ها به مرور زمان دچار تغییر می شود. از آن جا که هر هسته تعداد معینی پروتون دارد، تجمع این تعداد ذره با بار مشتب مجموعه ای ناپایدار به وجود می آورد. بنابراین به تعدادی نوترون هم نیاز است تا گرد همایی این تعداد پروتون را امکان پذیر سازد و هسته ای پایدار ایجاد کند. اگر هسته ای بیش از اندازه نوترون داشته باشد (بیش از ۱/۵ برابر تعداد پروتون ها) باز هم ناپایدار می شود و زمینه برای تغییر در آن فراهم می آید. هسته های ناپایداری برای رسیدن به پایداری متلاشی می شود — به این فرایند شکافت هسته ای می گویند — و ضمن تبدیل به هسته یا هسته هایی کوچک تر و پایدار تر، پرتو های پرانرژی و خطرناکی را به اطراف پراکنده می کند. چنین هسته ای را پرتوزا یا رادیواکتیو می گویند. اورانیم و پلوتونیم از جمله مهم ترین عنصر های پرتوزا هستند. از مواد پرتوزا در پزشکی هسته ای برای تشخیص سلول های سرطانی و در کشاورزی و صنعت به کار می روند.

یک پله بالاتر

همان طوری که می دانید بر اثر شکافت هسته ای مقدار قابل توجهی گرمای آزاد می شود. از این گرما می توان برای به جوش آوردن آب در نیروگاه ها و تولید بخار استفاده کرد. بخار حاصل، توربین بخار را به حرکت درمی آورد. این توربین هم به نوبه خود محور گردندگی مولد برق را می چرخاند. امروزه از انرژی هسته ای بیش تر به همین منظور، یعنی تولید برق یا انرژی الکتریکی استفاده می شود.

سوخت بیش تر نیترو گاه های هسته ای، فلز اورانیم است. یک ایزو توب خاص اورانیم یعنی اورانیم ۲۳۵ (اتم اورانیم با عدد جرمی ۲۳۵ که ۹۲ پروتون و ۱۴۳ نوترون در هسته خود دارد) در نیرو گاه ها مورد استفاده قرار می گیرد. هنگامی که یک نوترون با سرعت کم از کنار هسته یک اتم اورانیم ۲۳۵ عبور می کند، این احتمال وجود دارد که توسط آن هسته جذب شود؛ یعنی یک هسته ای اورانیم ۲۳۶ به وجود بیاید. هسته ای اورانیم ۲۳۶ ناپایدار است؛ یعنی پس از مدت سیار کوتاهی متلاشی می شود و هسته های کوچک تر و پایدار تری به وجود می آورد. در این فرایند که با تولید مقدار زیادی انرژی همراه است، ۲ یا ۳ نوترون پرانرژی نیز تولید می شود. در صورتی که سرعت این نوترون ها کم شود، اتم های اورانیم ۲۳۵ آن ها را جذب می کنند و به این ترتیب آماده می شوند. به این ترتیب پیوسته نوترون های بیش تر و بیش تری تولید و هسته های اورانیم فراوان تری متلاشی می شود. این فرایند تا زمانی ادامه می باید که سوخت هسته ای در راکتور موجود باشد. از مواد پرتوزا به عنوان سوخت در راکتور های هسته ای استفاده می کنند. موادی هم که پس از متلاشی شدن هسته های اورانیم به وجود می آیند، بسیار پرتوزا هستند و تا هزارها سال هم چنان به صورت پرتوزا باقی می مانند. از آنجایی که پرتو های حاصل از مواد پرتوزا برای موجودات زنده بسیار خطرناکند — برای نمونه پلوتونیم یکی از مواد حاصل از واکنش های هسته ای و خطرناک ترین ماده شناخته شده برای موجودات زنده است — خوردن یا تنفس یک میلیونیم گرم از آن برای ایجاد سرطان کافی است. بنابراین دفع این مواد که زباله

هسته‌ای به شمار می‌آید، به خودی خود یک مسأله‌ی بسیار مهم زیست محیطی است و امروزه به مانعی جدی در برابر بهره‌برداری بیش‌تر از انرژی هسته‌ای تبدیل شده است. یک نیروگاه هسته‌ای معمولی، سالانه حدود ۶۰ تن زیاله تولید می‌کند. هم‌اکنون بعضی از کشورها در صد بالایی از انرژی الکتریکی مورد نیاز خود را از نیروگاه‌های هسته‌ای به دست می‌آورند و به فکر وارد کردن نیروگاه‌های هسته‌ای در شبکه‌ی برق خود هستند. امروزه دانشمندان سعی دارند انرژی هسته‌ای را از روشی متفاوت با روش شکافت هسته‌ای به دست آورند. این روش جوش هسته‌ای نامیده شده است. در این روش به جای اورانیم از هیدروژن استفاده می‌شود. اگرچه دانشمندان با تلاش‌های فراوان به بسب جوش هسته‌ای دست یافته‌اند؛ اما تبدیل بسب به راکتور، یعنی روشی برای کنترل کردن انرژی آزاد شده در این واکنش هسته‌ای هنوز شناخته نشده است. چنان‌چه روزی دانشمندان بتوانند راکتورهای جوش هسته‌ای بسازند، می‌توان امیدوار بود که مشکل کمبود انرژی و آلودگی محیط‌زیست هر دو با حل شوند.

تحقیق کنید

در یک فعالیت گروهی یک عنصر از جدول تناوبی عناصرها انتخاب کرده، درباره‌ی آن تحقیق کنید. در این تحقیق به نام و ارتباط آن با نماد شیمیایی، به برخی از خواص فیزیکی و شیمیایی و برخی از جالب‌ترین ویژگی‌ها و کاربردهای آن عنصر نیز اشاره کنید. نتیجه‌ی کار خود را به صورت روزنامه‌ی دیواری به کلاس ارائه دهید.

اتم‌ها و ترکیب‌های شیمیایی

چهره‌ی جهان پیرامون ما پیوسته در حال دگرگونی است. این دگرگونی شهر، محله و خانه‌ی شما و حتی لباسی را که به تن دارید دربر می‌گیرد. هر روز ماده‌ی تازه‌ای شناخته یا در آزمایشگاه‌ها ساخته می‌شود و پس از مدت کوتاهی آن هم به شکل‌های گوناگون به بازار مصرف راه می‌یابد. امروزه میلیون‌ها ترکیب شیمیایی گوناگون شناخته شده است که هریک خواص و کاربردهای ویژه‌ای دارند. اکنون این پرسش به ذهن می‌آید که چگونه از تعداد انگشت‌شماری عنصر این همه ترکیب شیمیایی متنوع به وجود می‌آید؟ پرسشی که پاسخ آن را باید در ویژگی‌های اتم جست و جو کرد.

پیوند میان اتم‌ها و فرمول شیمیایی

آیا تا به حال قطعه‌های یک پازل را در کنار هم چیده‌اید؟ اگرچه در نگاه اول هیچ رابطه‌ی با معنایی میان قطعه‌های به هم ریخته مشاهده نمی‌شود، اما می‌دانید که اگر این قطعه‌ها به شیوه‌ی درستی کنار هم قرار گیرند به خوبی در هم چفت می‌شوند و سرانجام الگوی با معنایی را ایجاد می‌کنند.

یک پازل، تصویر کاملی که تنها با درست کنار هم قرار گرفتن و چفت‌شدن قطعه تصویرها به دست می‌آید.

مدل بسازید

یک ورق مقوا ای سفید تهیه کنید و به کمک قیچی طرح های زیر را به تعداد مشخص شده ببرید و سپس رنگ آمیزی کنید.

اکنون به کمک این قطعه ها مدل مولکول های زیر را بسازید :

۱- گاز نیتروژن (دو اتم نیتروژن)

۲- آب (یک اتم اکسیژن و دو اتم هیدروژن)

۳- آمونیاک (یک اتم نیتروژن و سه اتم هیدروژن)

۴- کربن دی اکسید (یک اتم کربن و دو اتم اکسیژن)

۵- آیا با اتصال این قطعه ها می توانند مولکول های دیگری بسازید؟ امتحان کنید.

برای این فعالیت کدام نتیجه گیری زیر درست است؟

الف - اتم ها به شیوه ای ثابتی می توانند به یک دیگر متصل شوند و مولکول هایی با شکل معین ایجاد کنند.

ب - اتم ها بر اثر اتصال به هم مولکول های گوناگونی (دو اتمی، سه اتمی و ...) را تشکیل می دهند.

پ - هر اتم تنها می تواند با تعداد معینی از دیگر اتم ها پیوند یابد.

ت - مولکول ها علاوه بر نوع و تعداد اتم ها، از نظر شکل و اندازه نیز با هم تفاوت دارند.

ث - این مدل راهی ساده برای نمایش مولکول ها و نوع و تعداد اتم های سازنده ای آن هاست.

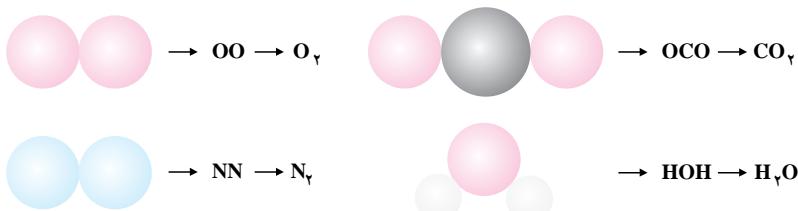
رسم کنید

جان دالتون برای نمایش اتم عنصرها، نمادهای ترسیمی ویژه‌ای را ارائه کرد. چند نمونه از آن‌ها در زیر می‌بینید. سعی کنید با کمک این نمادها مولکول‌های گاز نیتروژن، آب، آمونیاک و کربن دی‌اکسید را رسم کنید. همان‌طور که می‌دانید امروزه به جای نمادهای ترسیمی دالتون از نمادهای شیمیایی برای نمایش اتم عنصرها استفاده می‌شود. به نظر شما کدام روش بهتر است؟ چرا؟

امروزه برای نمایش نوع عنصرها و تعداد اتم‌های سازنده‌ی ترکیب‌های شیمیایی از کنار هم قرار دادن نماد شیمیایی آن عنصرها استفاده می‌شود. با این کار عبارتی به دست می‌آید که آن را فرمول شیمیایی نامیده‌اند.

برای نمونه اکسیژن و نیتروژن را به ترتیب با فرمول‌های شیمیایی O_2 (بخوانید: او دو) و N_2 (بخوانید: إن دو) و نیز کربن دی‌اکسید و آب را به ترتیب با فرمول‌های شیمیایی CO_2 (بخوانید: سی او دو) و H_2O (بخوانید: إچ دو او) نشان می‌دهند.

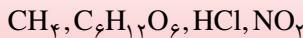

همان‌گونه که مشاهده می‌شود فرمول شیمیایی آب H_2O است. در این فرمول H نماد شیمیایی هیدروژن و O نماد اکسیژن است. در ضمن عدد ۲ تعداد اتم‌های هیدروژن موجود در هر مولکول آب را نشان می‌دهد. در فرمول‌های شیمیایی از نوشتن عدد ۱ خودداری می‌شود.

همان‌گونه که گفته شد فرمول شیمیایی یک ماده اطلاعات سودمندی درباره‌ی نوع عنصرهای سازنده‌ی یک ترکیب شیمیایی و تعداد اتم‌های هریک از آن‌ها به ما می‌دهد. اگر نمادهای شیمیایی عنصرها را حروف الفبا فرض کنیم، فرمول‌های شیمیایی کلمه خواهند بود.

محاسبه کنید

فرمول شیمیایی برخی از ترکیب‌های شیمیایی در زیر داده شده است :

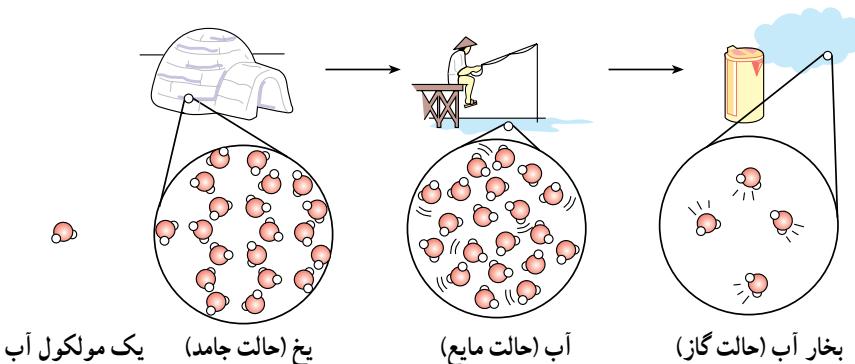

- الف - هر فرمول وجود چند نوع عنصر مختلف را در آن ترکیب شیمیایی نشان می‌دهد؟
ب - هر فرمول وجود چند اتم از هر نوع عنصر را در ساختار مولکول‌های آن ترکیب نشان می‌دهد؟

تشکیل مولکول‌ها و ترکیب‌های مولکولی

شاید یافتن پاسخ این پرسش که «چه نیرویی اتم‌ها به هم می‌جسباند؟» ذهن کنجکاو شما را نیز به خود مشغول کرده باشد. دانشمندان نیرویی را، عامل اتصال اتم‌ها به یک دیگر می‌دانند. آن‌ها به این نیرو که اتم‌ها را به یک دیگر متصل می‌کنند و باعث به وجود آمدن مولکول‌های کوچک و بزرگ بسیاری می‌شود پیوند کووالانسی نوعی نیروی جاذبه‌ی بسیار قوی است که اتم‌ها را در یک مولکول محکم کنار هم نگاه می‌دارد.

هر مولکول ذره‌ی سازنده‌ی ماده‌ای است که به آن ترکیب مولکولی گفته می‌شود. آب یک ترکیب مولکولی است. یک قطره آب، از تجمع میلیارد‌ها مولکول آب تشکیل شده است.

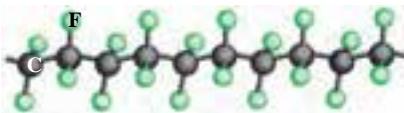
آب فراوان‌ترین ترکیب مولکولی شناخته شده، در طبیعت است.

ما در زندگی روزانه از ترکیب‌های مولکولی بسیاری استفاده می‌کنیم. برخی از این ترکیب‌ها، مولکول‌های کوچک و سبک و برخی دیگر، مولکول‌هایی بزرگ و سنگین دارند. در شکل‌های صفحه‌ی بعد، با برخی از ترکیب‌های مولکولی آشنا می‌شویم. در هر مورد نوع و تعداد اتم‌ها را مشخص کنید.

(ب) آمونیاک

گازی که به طور مستقیم به عنوان کود شیمیایی مصرف می‌شود و در صنعت به طور مستقیم از واکنش گاز نیتروژن موجود در هوا و گاز هیدروژن به دست می‌آید.

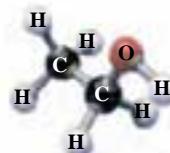

(الف) تفلون.

نوعی پلیمر است.
درشت مولکولی با نام
پلی ترافلوئورو اتیلن
که به عنوان ماده‌ی
نچسب کاربرد دارد.
اگرچه این نوع

مولکول‌ها که درشت مولکول نیز نامیده می‌شوند
آن اندازه بزرگ نیستند که با چشم دیده شوند، اما
در مقایسه با دیگر مولکول‌ها، بسیار بزرگ و
غول‌آسا به نظر می‌آیند.

(ت) اتیلن گلیکول

مایعی که به عنوان ضدیخ و ضدجوش به رادیاتور خودروها افزوده می‌شود. از مقایسه‌ی مولکول‌های اتیلن گلیکول و اتانول (شکل پ) چه نتیجه‌ای می‌گیرید؟

(پ) اتانول

مایعی بی‌رنگ که از تخمیر مواد غذایی به دست می‌آید و به عنوان حلال در صنعت کاربرد دارد.

یون‌ها، ذره‌هایی با بار الکتریکی

اتم به رغم داشتن الکترون و پروتون، ذره‌ای خنثی است؛ زیرا تعداد الکترون‌ها و تعداد پروتون‌ها در هر اتم با یک دیگر برابر است.

مقایسه کنید

با دقت به شکل‌های زیر بنگرید، سپس دیگر ستون‌های خالی جدول را کامل کنید.

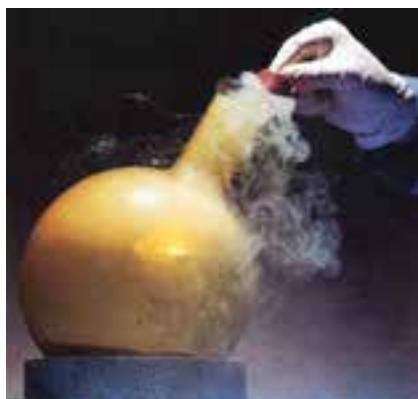
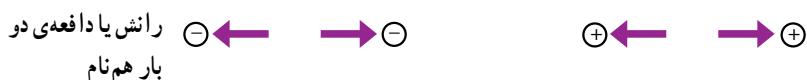
تعداد پروتون‌ها منهای تعداد الکترون‌ها	تعداد الکترون‌ها	تعداد پروتون‌ها	مدل بور نوترون پروتون الکترون	ردیف
				۱
				۲
				۳
				۴

۱— مدل‌های شماره‌ی ۱ و ۲ چه تفاوتی با هم دارند؟ آیا مدل شماره‌ی ۲ ذره‌ای خنثی را نشان می‌دهد؟ چرا؟

۲— مدل‌های شماره‌ی ۳ و ۴ چه تفاوتی با هم دارند؟ آیا مدل شماره‌ی ۴ ذره‌ای خنثی را نشان می‌دهد؟ چرا؟

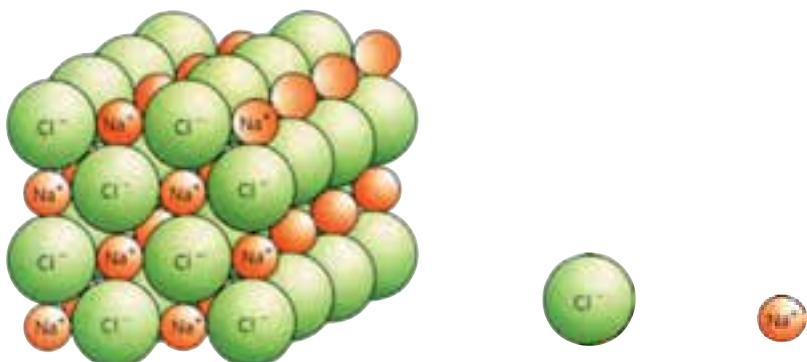
۳— اگر به ذره‌ای که تعداد الکترون‌های آن با تعداد پروتون‌هایش برابر نباشد یون بگوییم، کدام مدل یک یون را نشان می‌دهد؟ این یون ذره‌ی باردار مثبت است یا منفی؟

مواد بسیاری وجود دارد که یون‌ها ذره‌های سازنده‌ی آن هستند. به این مواد، ترکیب‌های یونی می‌گویند. به نظر شما در یک ترکیب یونی، این ذره‌های باردار چگونه کنار هم قرار می‌گیرند؟ همان‌طور که دو قطب هم نام دو آهن‌ربا، یک‌دیگر را دفع و دو قطب ناهم نام آن‌ها، یک‌دیگر را جذب می‌کنند، بارهای الکتریکی نیز چنین رفتاری دارند. دو بار الکتریکی هم نام یک‌دیگر را می‌رانند و دو بار الکتریکی ناهم نام یک‌دیگر را می‌ربایند.

به هنگام واکنش سدیم و کلر گرمای و نور زیادی آزاد می‌شود.

این جاذبه در میان یون‌های با بار ناهم نام نوعی پیوند شیمیایی ایجاد می‌کند که به پیوند یونی معروف است. در ترکیب‌های یونی یون‌ها توسط پیوندهای یونی کنار هم قرار گرفته‌اند. سدیم و کلر با هم واکنش می‌دهند و در یک واکنش بسیار گرماده یک ترکیب یونی به نام سدیم کلرید ایجاد می‌کنند. سدیم کلرید همان نمک خوراکی است.

بخشی از شبکه‌ی بلوری نمک خوراکی یا سدیم کلرید. یون‌های سدیم و کلرید به وسیله‌ی پیوندهای قوی یونی به طور بسیار منظمی در کنار هم قرار گرفته‌اند.

یون سدیم

دانشمندان سدیم کلرید را به صورت NaCl نشان می‌دهند. NaCl فرمول شیمیایی نمک خوراکی است. در این فرمول شیمیایی Na نماد شیمیایی سدیم و Cl نماد شیمیایی کلر است. در ترکیب‌های بونی مولکول‌های جدا از هم دیده نمی‌شود بلکه میلیارد‌ها میلیارد یون‌های مثبت و منفی به صورت نشان داده شده در شکل صفحه‌ی قبل کنار هم قرار گرفته‌اند.

فکر کنید

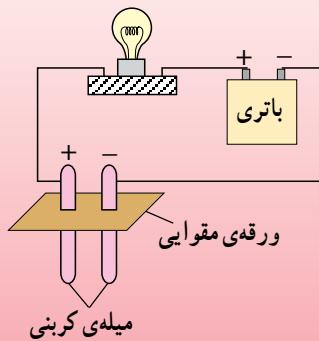
با دقت به شکل بخشی از شبکه‌ی بلوری نمک خوراکی (شکل صفحه‌ی قبل) نگاه کنید. آیا می‌توانید نیروهای جاذبه‌ای را که باعث ایجاد این شبکه‌ی بلوری شده است مشخص کنید؟

یک ویژگی مهم ترکیب‌های یونی

هنگامی که یک ترکیب یونی در آب حل می‌شود پیوندهایی که یون‌ها را در این نوع ترکیب‌ها کنار هم نگاه می‌دارند به‌آسانی شکسته می‌شوند. در واقع مولکول‌های آب سبب می‌شوند که این یون‌ها از یک دیگر جدا و در محلول پراکنده شوند. پراکنده شدن این ذره‌ها در آب رسانایی الکتریکی محلول حاصل را به صورت چشم‌گیری تغییر می‌دهد.

آزمایش کنید

مواد و وسایل مورد نیاز: یک باتری کتابی ۹ ولتی، یک لامپ ۹ ولتی و سریچ، دو میله‌ی کربنی، تعدادی سیم، ورقه‌ی مقواهی کوچک کمی بزرگ‌تر از قطر دهانه‌ی لیوان، آب مقطر، نمک خوراکی، سه لیوان یک‌بار مصرف

روش کار: مداری مطابق شکل رویه‌رو بیندید و سپس

به کمک آن آزمایش‌های زیر را انجام دهید:

- ۱- دو میله‌ی کربنی را برای مدت کوتاهی در لیوانی پر از آب مقطر وارد کنید. مشاهده‌ی خود را یادداشت کنید.
- ۲- دو میله‌ی کربنی را در لیوانی پر از آب معمولی وارد کنید. مشاهده‌ی خود را یادداشت کنید.
- ۳- مقداری نمک خوراکی در یک لیوان پر از آب مقطر بریزید و به هم بزنید. اکنون دو میله‌ی کربنی را در این لیوان وارد کنید. چه مشاهده‌ی می‌کنید؟

- طی مراحل ۱ تا ۳ رسانایی الکتریکی مایع مورد آزمایش چه تغییری کرده است؟ چرا؟
- ۴- مقدار نمک خوراکی را تا دو برابر آزمایش پیش افزایش دهید. مشاهده‌ی خود را یادداشت کنید. از انجام دادن این آزمایش چه نتیجه‌ای می‌گیرید؟
- ۵- آزمایش بند ۳ را با شکر، سرکه، الکل، آب‌لیمو و جوش‌شیرین تکرار کنید. اگر به ماده‌ای که محلول آن جریان برق را از خود عبور می‌دهد الکتروولیت و به ماده‌ای که محلول آن در آب جریان برق را از خود عبور نمی‌دهد غیرالکتروولیت بگوییم، مواد یاد شده در کدام گروه قرار می‌گیرند.
- ۶- آیا می‌توان همه‌ی ترکیب‌های یونی را که با نام عمومی نمک شناخته می‌شوند الکتروولیت دانست؟ برای نمونه کلسیم کربنات (آهک مرده) و کلسیم سولفات (گچ)؟ آزمایش کنید.

اسیدها و بازها، نمونه‌ی دیگری از ترکیب‌های شیمیایی

اسیدها و بازها دسته‌ی مهمی از ترکیب‌های شیمیایی هستند که با آن‌ها به خوبی آشنایی دارید، سرکه، آب‌لیمو، جوهernمک، آسپرین و حتی ویتامین ث از جمله اسیدها هستند. گرد بازکننده‌ی لوله‌های فاضلاب، مایع سفیدکننده، جوش‌شیرین و مایعی که بر اثر فشار از پوست پرتقال بیرون می‌آید از جمله بازهایی هستند که روزانه با آن‌ها سروکار دارید.

اسیدها دسته‌ای از مواد با خواص مشابه‌اند. همه‌ی اسیدها مزه‌ای ترش دارند و با فلزها و بازها واکنش می‌دهند. در حالی که بازها همه تلخ مزه‌اند و آغشته شدن پوست دست به آن‌ها حالتی صابون‌مانند به وجود می‌آورد. محلول بازها و اسیدها در آب جریان برق را از خود عبور می‌دهد و به این علت اسیدها و بازها را می‌توان جزو الکتروولیت‌ها بهشمار آورد.

هرگز برای شناسایی یک ماده‌ی شیمیایی آن را نچشید. در ضمن اسیدها و بازها خورنده‌اند و تماس با آن‌ها خسارت‌های جبران‌ناپذیری بر بدن وارد می‌کند. اسیدها و بازها را می‌توان به کمک آزمون‌های شیمیایی ساده شناسایی کرد. رنگ‌های خوراکی بسیاری یافت می‌شود که در اسیدها یک رنگ و در بازها رنگ دیگری دارند. به این مواد رنگی شناساگر می‌گویند.

آزمایش کنید

مواد و وسایل مورد نیاز: کاغذ لیتموس، آب مقطر، یک نی پلاستیکی، یک لیوان، یک تخم مرغ، چند ماده برای آزمون (فهرست آن‌ها در بند ۱ آمده است) براده‌ی آهن، محلول

برموتیمول بلو، هیدروکلریک اسید (جوهرنمک)، محلول فنول فتالیین، یک قطره چکان، محلول سود (سدیم هیدروکسید).
روش کار:

۱- با کمک کاغذ لیتموس اسید یا بازبودن هریک از مواد زیر را مشخص کنید.
افسره‌ی میوه‌هایی مانند کیوی، سیب، پرتقال و گوجه‌فرنگی؛ جوش‌شیرین، صابون، قرص آسپرین، مایع سفیدکننده، اسید باتری، مایع ظرف‌شویی، شامپو، نوشابه‌ی گازدار
کاغذ لیتموس را به چند قطعه‌ی کوچک ببرید و با هر قطعه یک آزمون را انجام دهید. نتیجه‌ی هر آزمون را در دفتر علوم خود یادداشت کنید.

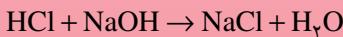
توجه: مواد جامد را پیش از آزمون در آب مقطر حل کنید.

۲- یک لیوان را پر از آب کنید و به آن چند قطره محلول برموتیمول بلو اضافه کنید. اگر محلول شما کمی زردرنگ بود به آن چند قطره محلول جوش‌شیرین بیفزایید تا محلول آبی رنگ شود. سپس با کمک یک نی پلاستیکی به مدت دو تا چند دقیقه هوای بازدم خود را به درون محلول آبی رنگ بدمید، چه روی می‌دهد؟ چرا؟

توجه: مراقب باشید که محلول را به دهان خود نکشید.

۳- قطره محلول رقیق هیدروکلریک اسید را در یک نعلبکی بزیزد و به آن یک قطره محلول فنول فتالیین بیفزایید. سپس قطره قطره محلول رقیق سدیم هیدروکسید به آن اضافه کنید تا محلول رنگ ارغوانی بسیار کم رنگی پیدا کند. اگر این رنگ به صورتی گرایید، در این صورت یک قطره هیدروکلریک اسید به آن اضافه کنید. با این کار شما یک واکنش حنثی شدن را انجام داده‌اید.
در واقع با این کار یک اسید را با یک باز ختنی کرده‌اید. در واقع محلول حاصل دیگر نه اسید و نه باز است. از واکنش اسیدها با بازها ماده‌ی تازه‌ای به دست می‌آید که به آن نمک می‌گویند. پیش از این با برخی خواص نمک‌ها آشنا شده‌اید. فرآورده‌ی واکنشی که شما انجام داده‌اید سدیم کلرید یعنی همان نمک خوراکی است. افزون بر نمک در این واکنش آب نیز تولید می‌شود.

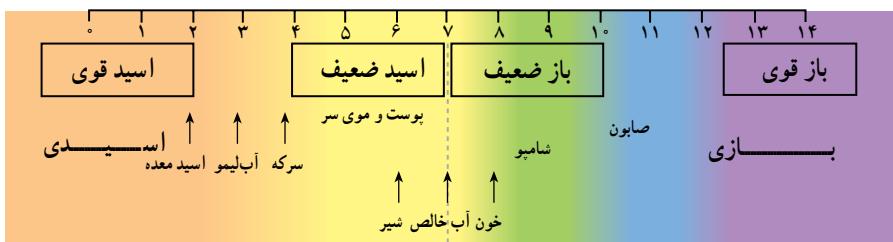
با نوشتن یک معادله‌ی نوشتاری واکنش دهنده‌ها و فرآورده‌های این واکنش را مشخص کنید.
معمولاً معادله‌ی واکنش‌های شیمیایی را به کمک فرمول‌های شیمیایی واکنش دهنده‌ها و فرآورده‌های آن واکنش می‌نویسند و به آن معادله‌ی شیمیایی می‌گویند. معادله‌ی شیمیایی واکنش یاد شده را به صورت زیر می‌نویسند:

- ۴- مقداری برآده‌ی آهن در لیوانی که تا نیمه محلول هیدروکلریک اسید دارد، بربزید. چه مشاهده می‌کنید؟ آیا می‌توانید با آزمایشی گاز حاصل از این واکنش را شناسایی کنید؟
- ۵- یک تخم مرغ را در لیوانی که تا نیمه محلول هیدروکلریک اسید دارد، بیندازید. چه مشاهده می‌کنید؟ آیا می‌توانید با آزمایشی گاز حاصل از این واکنش را شناسایی کنید؟ اگر تخم مرغ چند دقیقه در این محلول باقی بماند چه روی می‌دهد؟ چرا؟

بیشتر بدانید

میزان اسیدی یا بازی بودن یک محلول را با مقیاسی با نام pH (بخوانید: پی اچ) می‌سنجند این مقیاس همه‌ی عده‌های بین صفر تا ۱۴ را شامل می‌شود. شکل زیر مقیاس pH و گستره‌ی قوت اسیدها و بازه‌هارا نشان می‌دهد.

یک محلول را با کمک کاغذهای pH یا دستگاه‌های الکترونیکی اندازه‌گیری می‌کنند.

یک pH سنج الکترونیکی. با این دستگاه pH نوعی نوشابه‌ی گازدار اندازه‌گیری شده است. نوشابه‌های گازدار خاصیت اسید یا بازی دارند؛ چرا؟